

קטנות שבקטנות | מוטי וייס

מילים חיים פורטל | לחן: שמואל גריינמן

כלי מוביל

פלייבק

שירה

זֶה פּוֹגֵשׁ אוֹתִי כְּשֶׁטוֹב לִי
גַם כְּשֶׁקֶצֶת קֶשֶׁה לִי
אֲנִי עֲצָמִי רַק אֶפֶס
וְאֶתָּה אֶחָד

זֶה אֶתָּה שְׂגוּלָה עֵמְקוֹת
לֹא הִפְסַקְתְּ לַעֲשׂוֹת אִתִּי צְדָקוֹת
מִלִּיּוֹן שִׁירִים לֹא יִסְפִּיקוּ לְהוֹדוֹת
וְאֶפְלוּ עַל קֶטְנוֹת שְׁבִיקָטְנוֹת

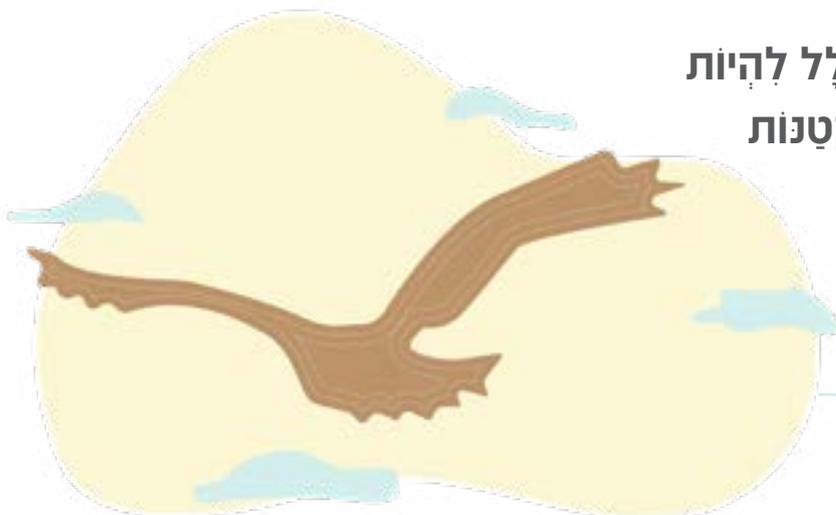
אִיךְ אֶתָּה שְׁנוֹתֵן אֶת הַכּוֹחוֹת
נָתַתְּ לִי לְהִבִּין וְלִרְאוֹת
כִּי בִלְעֵדֶיךָ אֵין סִכּוּי בְּכָלֵל לְהִיּוֹת
וְזֶה אֶפְלוּ בְּקֶטְנוֹת שְׁבִיקָטְנוֹת

חֲשַׁבְתִּי שִׁידְעָתִי
חֲשַׁבְתִּי שֶׁהִבַּנְתִּי
שָׂאֲנִי בְּעַצֶּם
מִבֵּין כָּאֵן אֶת הַכֹּל
אֶחָד כְּזֶה עִם כּוֹחַ
אֶחָד שְׁמַנְצַח
לֹא צְרִיךְ עֲזָרָה
אֶפְלוּ בִלְשָׂאֵל

זֶה אֶתָּה שְׂגוּלָה עֵמְקוֹת
לֹא הִפְסַקְתְּ לַעֲשׂוֹת אִתִּי צְדָקוֹת
מִלִּיּוֹן שִׁירִים לֹא יִסְפִּיקוּ לְהוֹדוֹת
וְאֶפְלוּ עַל קֶטְנוֹת שְׁבִיקָטְנוֹת

אִיךְ אֶתָּה שְׁנוֹתֵן אֶת הַכּוֹחוֹת
נָתַתְּ לִי לְהִבִּין וְלִרְאוֹת
כִּי בִלְעֵדֶיךָ אֵין סִכּוּי בְּכָלֵל לְהִיּוֹת
וְזֶה אֶפְלוּ בְּקֶטְנוֹת שְׁבִיקָטְנוֹת

כְּמוֹ עֵנָן וְגֶשֶׁם
כְּמוֹ גּוֹזֵל שֶׁל נֶשֶׁר
אֵין לִי כָּאֵן כָּל דֶּרֶךְ
לַעֲשׂוֹת לְבַד



אודות השיר

"...אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגיבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי..."

ומסביר המצודות דוד: **"כי אם בזאת יתהלל המתהלל" - המשבח את עצמו ישבח את עצמו בזאת, במה שהשכיל וידע אותי אשר אני ה' ואין עוד מלבדי ואני הוא העושה חסד לאוהבי ולשומרי מצוותי ואני הוא העושה משפט"**

זהו שיר תודה מיוחד שבו המשורר מתבונן בחסדיו ובנפלאותיו של הבורא ומתוך כך מכיר שאין ביכולתו לעשות מאומה מצד עצמו. המשורר מודה לה' על כל חסדיו, אך התודה העיקרית היא על היכולת להבין ולראות את האמת הזו - שאין בו מאומה לולא ה' עזרו.

ניתן לראות מוטיב זה גם במבנה השיר:

הבית הראשון של השיר נכתב בגוף ראשון ומייחס את החוכמה, ההבנה, הכוח והיכולת לאדם עצמו.

המשך השיר נכתב בגוף שני, המשורר מתפקח באחת ומבין שהכול מאת הבורא ובחסדיו הוא מרעיף עליו את כל הטוב העוטף אותו. הוא מבין שאין ביכולתו לעשות מאומה בלי רצון ה', בבחינת "אין אדם נוקף אצבעו למטה עד שמכריזין עליו מלמעלה".

"לולי ה' שְׁהִיָּה לָנוּ..."

השיר קורא לאדם לחקור ולהתבונן בחסדי ה' מתוך ידיעה והכרה במגבלותיו של האדם ומתוך זהירות והבנה שאין לו יכולת להבין את נסתרות ה' ולחקור במופלא ממנו.

דווקא אותה הכרה בקטנות האדם מול גדלות הבורא - היא המאפשרת לאדם לספר ולהעריך את הבורא וגבורותיו.

אודות השיר

השיר

קטנות שבקטנות

ערכים בשיר:

- הודיה לה'
- ענווה
- אמונה
- כל מה שיש לנו מאיתנו יתברך

שיח רגשי

השיר קטנות שבהטנות

כללי

כיתות א - ג

שיח רגשי

השיר הקטנות שבהטנות

כיתות ד - ו

השיר מזמין שיח על החסדים הקטנים שה' עושה אתנו ומלמד אותנו להתבונן בדברים הקטנים והברורים שאף הם חסדים של הקב"ה.

התבוננות על הדברים הקטנים מחזקת את ההרגשה החיובית בנפש האדם, נותנת כוח וכלים להתמודדות במצבי חירום ומשבר.

בהזדמנות זאת נלמד את התלמידים לעצור ולהתבונן בדברים הטובים בחיי היום-יום. כדי שהתלמידים יפנימו למידה זאת נתרגל עבודה בכיתה למשך תקופה.

למפגש זה מומלץ להצטייד ב: דפי ממו | צנצנת גדולה

שתלווה את הכיתה במהלך החודש הקרוב

כיתות א - ג | שיח רגשי

המורה מצייר על הלוח שמש אסוציאציות ובתוכה כותב את המילים **"הקטנות שבהטנות"**.

המורה מבקש מהתלמידים לשתף מה זה בשבילם הקטנות שבהטנות וכותב בקרני השמש את דברי התלמידים.

למורה: מומלץ להסביר לתלמידים את משמעות העצירה וראיית הטוב. כאשר לומדים לראות את הטוב בדברים הקטנים, אנחנו מתמלאים בהרגשה טובה ומחזקים את יכולת ההתמודדות שלנו במצבי חירום ומשבר.

המורה מחלק לכל תלמיד פתק ממו ומבקש מהם לעצור ולחשוב על הדברים הקטנים הטובים שקרו להן היום.

המורה מנחה את התלמידים לכתוב זאת בפתקים (חשוב לשים לב לתלמידים שמתקשים למצוא דברים טובים ולעזור להם).

הזמינו את התלמידים לשתף בדברים שכתבו ולשים בצנצנת את כל הפתקים.

הסבירו לתלמידים, שבמהלך החודש הקרוב, פעם ביום, תעצרו ותכתבו חסדים קטנים מה', בסוף החודש המורה יפתח את הצנצנת ויקריא את כל הפתקים שבצנצנת.

כיתות ד - ו

הזמינו את התלמידים לשיר את הפזמון.

שאלו את התלמידים:

1. למה מתכוון המשורר במילים "הקטנות שבהטנות"?
2. מדוע, לדעתכם, חשוב לעצור ולהתבונן "בקטנות שבהטנות"?
3. בקשו מהתלמידים דוגמאות.

שיח רגשי

השיר קטנות
שבקטנות

כיתות ד-ו

שיח רגשי

השיר הקטנות
שבקטנות

כיתות ז-ח

למורה: מומלץ להסביר לתלמידים את משמעות העצירה וראיית הטוב. כאשר לומדים לראות את הטוב בדברים הקטנים, אנחנו מתמלאים בהרגשה טובה ומחזקים את יכולת ההתמודדות שלנו במצבי חירום ומשבר.

משחק תחרות

מהלך המשחק | תחרות בין התורים:

כל התלמידים בכיתה כותבים על פתקים דברים טובים שקרו להם היום (חשוב לשים לב לתלמידים שמתקשים למצוא דברים טובים ולעזור להם).

הטור שאוסף הכי הרבה פתקים הוא המנצח.

שאלו את התלמידים:

1. איך היה לכם המשחק?
2. הזמינו את התלמידים לשתף בדברים שכתבו.
3. בקשו מהתלמידים לשים בצנצנת את כל הפתקים שכתבו.

הסבירו לתלמידים, שבמהלך התקופה הקרובה, פעם ביום, תעצרו ותכתבו חסדים קטנים מה', בסוף החודש המורה יפתח את הצנצנת ויקריא את כל הפתקים שבצנצנת.

כיתות ז-ח

הזמינו את התלמידים לשיר את הפזמון.

שאלו את התלמידים:

1. למה מתכוון המשורר במילים "הקטנות שבקטנות"?
2. מדוע, לדעתכם, חשוב לעצור ולהתבונן "בקטנות שבקטנות"?
3. בקשו מהתלמידים דוגמאות.

למורה: מומלץ להסביר לתלמידים את משמעות העצירה וראיית הטוב. כאשר לומדים לראות את הטוב בדברים הקטנים, אנחנו מתמלאים בהרגשה טובה ומחזקים את יכולת ההתמודדות שלנו במצבי חירום ומשבר.

סיפור קבוצתי

הזמינו את התלמידים לכתוב בפתק דבר קטן וטוב שקרה להם היום. המורה אומר משפט מפתח ושוזר בתוכו דבר קטן וטוב שקרה לו היום.

שיח רגשי

השיר הקטנות
שבקטנות

כיתות ז-ח

התלמיד הראשון ממשיך לספר סיפור עם מקרה קטן וטוב שקרה לו הבוקר. בשיא המתח הוא עוצר והתלמיד הבא צריך להמשיך את הסיפור ומוסיף גם הוא דבר קטן וטוב שקרה לו היום וכך הלאה עד לתלמיד האחרון שתפקידו לסיים את הסיפור.

בקשו מהתלמידים לשים בצנצנת את הפתקים שכתבו. הסבירו לתלמידים שבמהלך התקופה הקרובה, פעם ביום, תעצרו ותכתבו חסדים קטנים מה', בסוף החודש המורה יפתח את הצנצנת ויקריא את כל הפתקים שבצנצנת.

שיח ספרותי

השיר קטנות
שבקטנות
כיתות א-ב

שיח ספרותי

השיר קטנות
שבקטנות
כיתות ג-ד

העשרה והרחבה – מגוון פעילויות לפי קבוצות גיל כיתות א-ב

כמו ענן וגשם | כמו גוזל של נשר
המשורר השתמש בדימויים. למה הוא השווה את היחס שלו עם ה' לענן ולגשם, לגוזל ולנשר.

למורה: בשני הדימויים קיימת תלות. דימוי הוא אמצעי לשוני המשווה בין שני רכיבים לשוניים מתחומים שונים, שיש ביניהם משהו משותף, דומה אך לא זהה. בדרך כלל הקישור היוצר את ההשוואה נעשה באמצעות כ' הדימוי או המילה כמו. לדוגמה: גיבור כארי, אדום כדם, צח כשלג, שחור כעורב.

הדימוי מיטיב לבטא את התחושה, התכונה או הרגש, באופן מדויק יותר וחסכוני במילים.

השלימו את המשפטים הבאים:

כשאני עצוב אני מרגיש כמו... (סערה בלב ים, עלה שנשר מהעץ...)
 כשאני כועס אני מרגיש כמו... (מים רותחים, הר געש, אש...)
 כשאני עייף אני מרגיש כמו... (פרי מעוך, סמרטוט...)
 כשאני נעלב אני מרגיש כמו... (בקבוק ריק, כוס שבורה...)
 כשאומרים לי מילה טובה אני מרגיש כמו... (פרח מלבלב, שמש זורחת...)
כשלא מזמינים אותי אני מרגיש כמו... (בובה שאף פעם לא משחקים בה, ציפור שהלהקה עזבה אותה...)
 כשמזמינים אותי אני מרגיש כמו...
 כשנותנים לי מתנה אני מרגיש כמו...
 כשאני רב עם חבר אני מרגיש כמו...
 כשאני מצחיק אנשים אני מרגיש כמו...
 כשאני עושה מעשה יפה אני מרגיש כמו...

כיתות ג-ד

חשבתי שידעתי | חשבתי שהבנתי

לדון לכף זכות: אחת המכשלות המונעות אותנו מלדון את האחרים לכף זכות היא התחושה הוודאית שאם אנו היינו עומדים במקומו של אותו אדם, לעולם לא היינו מתנהגים באותה צורה.

שיח ספרותי

השיר קטנות
שבקטנות

כיתות ג-ד

"הלל אומר... אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו" אל תשפוט את הזולת לכף חובה כל עוד לא חווית בעצמך את הנסיבות שבהן עשה מה שעשה. נטייתם של בני אדם למהר ולמתוח ביקורת על התנהגותם של אחרים מבלי לשאול את עצמם **"כיצד הייתי אני נוהג לו נקלעתי לאותו מצב"**.

עלינו "להיכנס לנעליים" של האחר ולנסות להבין את מחשבותיו, רגשותיו, מניעיו ועמדותיו ומה היו האפשרויות שעמדו לפניו. לעיתים קרובות נגלה, כי אין הכול גלוי וידוע לפנינו וממילא אין מקום לדון לכף חובה. כדי להתגבר על משוכה זו, עלינו להתייחס לפירוש של הבעל שם טוב על אותה משנה באבות: "אדם אינו נשפט בבית דין של מעלה לפני שהוא עצמו שופט את מעשהו". אך מיהו זה שיחפוץ לחרוץ את דינו לשלילה? לכן, כאשר אנו נשפטים על עבירה מסוימת, מראים לנו משמיים את אותה התנהגות בלתי הולמת, אך בתבנית שונה מעט - אדם אחר הוא המבצע אותה. אנו צופים בהתנהגותו של אותו אדם וחורצים את דינו בלי להבין שפסק דין זה יחול עלינו בסופו של דבר. הפירוש הזה מסביר גם את דברי רבותינו (במסכת שבת, קכ"ז) "הדן את חברו לכף זכות - דנים אותו מן השמיים לזכות".

"להיכנס לנעליים"

למורה: הבא לכיתה זוג נעליים מגושמות, מעוררות צחוק ובקש מתנדבים כדי להיכנס לנעליים ולבצע ריקוד או קפיצה.

אפשרות נוספת: בקש מחמישה מתנדבים להחליף נעליים זה עם זה, וללכת, לקפוץ או לרקוד.

שאלו את התלמידים:

- איך הייתה ההרגשה?
(סביר להניח שנשמע תשובות כגון: לא נוח, לוחץ, משונה).
- האם אתם מכירים את הביטוי "להיכנס לנעליים של מישהו"? מהי משמעות הביטוי?
נסביר: הפירוש של "להיכנס לנעליו של האחר" הוא לנסות להבין על מה חשב, מדוע עשה את המעשה ואילו אפשרויות עמדו בפניו. קשה לנו להיכנס לנעליו של האחר ולראות את עמדותיו מנקודת מבטו משום שאנו לא מורגלים בכך. זו לא פעולה קלה, אך רק כך אפשר לחיות ביחד.

לדון לכף זכות:

המורה מחלק לתלמידים מקרים שיש בהם מקום לדון לכף זכות. התלמידים מנסים "להיכנס לנעליים של הדמות" ולהבין אותה.

להלן דוגמאות אחדות למקרים:

השאלתי את המחברת לחברי דן, השיעור מתחיל ודן עדיין לא הגיע. המורה עובר לבדוק שיעורי בית... דן הבטיח להחזיר לי את המחברת, למה הוא לא החזיר?

שיח ספרותי

השיר קטנות
שבקטנות
כיתות ג-ד

שיח ספרותי

השיר קטנות
שבקטנות
כיתות ה-ו

“עליך” להיכנס לנעליים” של דן ולנסות ללמד עליו זכות.

דוד הבטיח שילמד איתי בחברותא בליל שבועות, אני ממתין לו בבית הכנסת, אך דוד לא מגיע.

אין לי חברותא... מדוע דוד לא עמד בהבטחתו?

עליך “להיכנס לנעליים” של דוד ולנסות לדון אותו לכף זכות.

הכיתה הצליחה מאוד במבחן בחשבון. המורה היה מרוצה ואמר שנצא ליום שדה. עבר כבר שבוע והמורה לא מודיע על יציאה. האם הוא לא יעמוד בהבטחתו?

עליך “להיכנס לנעליים” של המורה ולנסות לדון אותו לכף זכות.

יוסי נוהג לחזור איתי הביתה בכל צהריים בסיום הלימודים. היום הוא יצא במהירות ולא חיכה לי... אני ממש נעלבתי, מדוע יוסי לא המתין לי?

עליך “להיכנס לנעליים” של יוסי ולנסות לדון אותו לכף זכות.

היום קניתי לחם במכולת וראיתי את יגאל החנווני לוקח כסף מהתיק של ברוך העיוור... אני לא מבין, האם יגאל לוקח כסף לא שלו?

עליך “להיכנס לנעליים” של יגאל החנווני ולנסות לדון אותו לכף זכות.

כיתות ה-ו | “אפילו בקטנות שבקטנות”

זה אתה שגולה עמוקות
לא הפסקת לעשות איתי צדקות.
מיליון שירים לא יספיקו להודות
ואפילו על קטנות שבקטנות.

כתיבת תיאורים:

“אין הטוב ניכר אלא בהיעדרו”.

נסו לדמיין איך היו נראים חיינו בלי...

בחרו בפריט אחד (מהרשימה, או רעיון אחר) שנלקח או נפגם וכתבו תיאור בין שלוש עד ארבע שורות המתאר את הקושי: איך מסתדרים בלי הדבר הפשוט והכול כך מובן, שאנחנו רגילים אליו וכלל לא זוכרים להודות שיש לנו אותו?

נשברה לי חלילה יד/רגל.
נעלם לי הרב-קו.
נקרעה לי הנעל באמצע הטיול.
אין מים חמים באמבטיה.
נשברו לי המשקפיים.
הפסקת מים שכונתית.

כיתות ז-ח | תעתועי ראייה
"המורה יקריא את הבית הראשון:
חשבתי שידעתי
חשבתי שהבנתי
שאני בעצם
מבין כאן את הכול
אחד כזה עם כוח
אחד שמנצח
לא צריך עזרה אפילו בלשאל".

בהמשך השיר מתגלה ההבנה שאני בעצם כלום - אפס.
איך ייתכן שאדם חי במציאות חיים כל כך שגויה?
נתבונן באפקטים הבאים ונבין שלפעמים מה שנראה לנו ודאי הוא טעות.
אשליות ראייה, הן בעצם תעתועי ראייה. העין והמוח שלנו משפיעים אחד
על האחר, אך לפעמים מה שאנחנו רואים, הוא לא באמת מה שאנחנו
חושבים שאנחנו רואים.
ישנן תמונות שבנויות בצורה כזאת שיעבדו על העין שלנו.
בתמונות הבאות תוכלו לראות דוגמאות לכך.
התבוננו באפקטים המצורפים בנספחים.
דיון: היו תמונות שבהן היינו "בטוחים" שהעין שלנו רואה משהו אחד וגילינו
שטעינו. איך התחושה?
במשחק אולי זה מפתיע ונחמד, אך במציאות החיים קשה לנו להודות
בחוסר יכולת ובכל זאת, המשורר רואה בכך טובה גדולה:
"נתת לי להבין ולראות
כי בלעדיך אין סיכוי בכלל להיות"
חשבו מדוע יש להודות על כך?

שיח ספרותי

השיר קטנות
שבקטנות
כיתות ז-ח

שיח מוזיקלי

השיר קטנות
שבקטנות
כיתות א-ב

שיח מוזיקלי

השיר קטנות
שבקטנות
כיתות ג-ד

כיתות א-ב | זרקור מוזיקלי

האזינו לשיר.

בקשו מהתלמידים:

1. לשיר את הבית של השיר ובסוף כל משפט, למחוא כפיים פעם אחת.
2. לספור כמה פעמים מחאתם כפיים? (4) זהו מספר המשפטים בבית של השיר

הסבירו לתלמידים על סימטריה במוזיקה - המספר ארבע נפוץ מאוד בחלוקה למשפטים.

חלקו את הכיתה לארבעה חלקים.

שירו את כל השיר, כאשר כל קבוצה שרה משפט קבוע: ראשון / שני / שלישי / רביעי, גם בבית וגם בפזמון. חושו את החלוקה הברורה לפראזות (משפטים).

בקשו מהתלמידים:

חשבו כיצד החלוקה הברורה והסימטרית כל כך, משרתת את תוכן השיר ואת המסר העולה ממנו (שיר של אמונה פשוטה ומוחלטת, מבוטא באמצעות תוכן מוזיקלי ברור).

כיתות ג-ד | זרקור מוזיקלי

שירו את הפזמון. שאלו את התלמידים:

1. כמה משפטים יש בפזמון?
2. איזה משפט יוצא דופן? (המשפט הרביעי, בניגוד לשלושת הראשונים, הוא בעל מבנה שונה. הוא מחולק לשלושה משפטים קטנים, עם פסיקים ביניהם).
3. איזו תחושה יוצרת החלוקה של המשפט האחרון בפזמון? איזה סימן פיסוק הייתם בוחרים לסוף משפט זה? (תחושה של בהירות, החלטיות. סימן הפיסוק המתבקש - סימן קריאה).

בקשו מהתלמידים להקשיב לסוף הפזמון ולבדוק כיצד מצטרפים כלי הנגינה להדגשת ה"פסיקים" שבמשפט האחרון בפזמון (הגיטרה נותנת 3 משיכות ברורות וחדות, בטוניקה, דומיננטה וחזרה לטוניקה).

סיום השיר.

הקשיבו לסיום של השיר. בסיום השיר המקהלה מציגה התחלה נוספת של הפזמון "איך, איך אתה", אך נעצרת בפתאומיות וכך מסתיים שיר.

1. האם קטע זה מלווה במוזיקה?
2. מהו, לדעתכם, המסר שהמבצע רצה להעביר בצורה זו של סיום?
3. באיזו תחושה אתם מסיימים את ההאזנה לשיר?

שיח מוזיקלי

השיר קטנות שבקטנות

כיתות ה - ו

שיח מוזיקלי

השיר קטנות שבקטנות

כיתות ז - ח

כיתות ה-ו | זרקור מוזיקלי

ב-1:48 שרה המקהלה את מנגינת ה"בית" של השיר, בהברה "ננננננה"...
בקשו מהתלמידים להאזין היטב.

שאלו את התלמידים:

1. האם מבנה המשפטים בחלק זה מקביל באופן מדויק ל"בית" בשיר? ואם מצאתם הבדל, מהו? (במשפט השלישי, חלוקת המשפט לשני משפטים עם פסיק ביניהם).

2. מדוע בשירת המקהלה חלים שינויים בקצב.

התלמידים יאזינו שוב למקהלה בקטע זה.

שאלו את התלמידים:

3. האם אתם שומעים קולות שניים ברקע?

4. בקשו מהם להצטרף לקול השני (מופיע בחזרה השנייה של הקטע). קראו לו "קול רודף", והסבירו מדוע.

בקשו מהתלמידים משוב על השירה: האם הצלחתם בקלות להצטרף, האם התבלבלתם?

מה, לדעתכם, כדאי לעשות כדי לא להתבלבל עם הקול הראשון?

כיתות ז - ח | זרקור מוזיקלי

חריזה בשיר

1. **כתבו** על הלוח שורות כמספר המשפטים בשני בתי השיר.

2. **בקשו** מתלמיד לגשת ללוח ולכתוב בכל שורה את המילה המסיימת את המשפט:

שורה ראשונה "ידעתי", שורה שנייה "הבנתי" וכו'.

3. **הזמינו** תלמיד נוסף, ובקשו ממנו לסמן כל צמד חרוזים בצבע אחר.

4. **בקשו** מהתלמידים לומר את מסקנותיהם בנוגע לכללי החריזה בשיר זה.

(שורות 1 ו-2 מתחרזות זו בזו, שורה שלישית אינה מתחרזת, ושורה אחרונה של בית א' מתחרזת עם שורה אחרונה של בית ב')

5. **בקשו** מהתלמידים לבדוק האם מבנה החריזה נשמר גם בבתי הבאים - ג' ו-ד'.

6. **הסבירו** לתלמידים על מבנים שונים של חריזה, ועל כך שבספרות היהודית ניתן ערך רב לאופן החריזה. ניתן להרחיב אודות מושגים מעולם השירה והפיוט: דלת, סוגר, בריח.

7. **בקשו** מהתלמידים לחבר שיר קצר (ללא מנגינה), שבו צורת החריזה תואמת לצורת החריזה שבשיר "קטנות שבקטנות". התלמידים יציגו את השיר בכיתה ויקבלו משוב מתאים.

שיח אומנותי

השיר קטנות
שבקטנות

כיתות א-ב

שיח אומנותי

השיר קטנות
שבקטנות

כיתות ג-ד

אומנות | קטנות שבקטנות בניית מיניאטורות

מיניאטורה היא ציור קטן, אובייקט תלת-ממדי, תבנית מבנה או אות
מקושטת בכתב יד, המהווה דגם מוקטן של המקור ושומר על הפרופורציות
המקוריות בקנה מידה.

כיתות א-ב | פיסול מיניאטורות של פירות וירקות.

חומרים: פלסטלינה צבעונית.

כלים: עפרונות | קסמי שיניים | סכין חד-פעמי | מספריים.

חומרי השראה: תצלומים | תמונות של פירות וירקות.
אפשר להביא לכיתה פירות וירקות טריים ולהניח על שולחן המורה (טבע
דומם).

תהליך העבודה:

בקשו מהתלמידים:

1. התבוננו בתמונות / בטבע דומם, הבחינו בפרטים ובצבעים.
2. פסלו מהפלסטלינה מספר פירות וירקות במודל מוקטן.

כיתות ג-ד | פיסול מיניאטורות של מכשירי כתיבה.

חומרים: פלסטלינה צבעונית.

כלים: עפרונות | קסמי שיניים | סכין חד-פעמי | מספריים.

תהליך העבודה:

בקשו מהתלמידים:

1. הוציאו מהקלמר שני מכשירי כתיבה.
2. התבוננו בחפצים, שימו-לב לפרטים ולצבעים.
3. פסלו מהפלסטלינה את אותם מכשירי כתיבה, אבל בקטן.

שיח אומנותי

השיר קטנות
שבקטנות

כיתות ה-1

שיח אומנותי

השיר קטנות
שבקטנות

כיתות ז - ח

כיתות ה-1 | פיסול מיניאטורות של כלי בית.

חומרים: פלסטלינה צבעונית.

כלים: עפרונות | קסמי שיניים | סכין חד-פעמי | מספריים.

תהליך העבודה:

בקטו מהתלמידים:

1. פסלו מהפלסטלינה חפצים קטנים מהעולם הביתי שלכם (כלי מטבח, צעצועים).
2. היזכרו בחפצים, שימו-לב לפרטים ולצבעים.
3. פסלו מהפלסטלינה את אותם חפצים בקטן.
4. שלבו חומרים נוספים, כמו חרוזים לקישוט, חוטי מתכת, חוטים צבעוניים.

כיתות ז - ח | עיצוב מיניאטורות.

חומרים: קופסאות נעליים | שאריות בדים | טפטים | דפים צבעוניים
סול | לבד | שיפודים | שאריות פלסטלינה | פקקים | גלילי נייר | מקלות
ארטיק.

חומרים בשימוש חוזר כיד הדמיון הטובה, שיתאימו להכנת חדר מיניאטורי.

כלים: עפרונות | מספריים | דבק פלסטיק | דבק חם | דבק סלוטייפ.

תהליך העבודה:

מומלץ מאוד לחלק את הכיתה לזוגות או לשלושות.

בקטו מהתלמידים:

1. חשבו על חדר בבית שאותו הייתם רוצים ליצור בקטן.
2. קחו קופסת נעליים (הקופסה תשמש גבולות החדר), חתכו חלונות, דלתות וכדומה.
3. הוסיפו רהיטים קטנים (מיטה - משאריות קרטון, מצעים - משאריות בדים ולבד).
4. "אבזרו" את החדר בקישוטים ובאביזרים, לדוגמה: מנורה מחרוזים, תמונה, כיסא ממקלות ארטיק או מגפרורים, דובי מפלסטלינה וכדומה.

72 **Am** **Em**

E  תה קו-ת - מו-ע לה-גו-ש תה קו-ת - צד תי-אי שות-ע-ל ת-סק-הפ לא

- שי יון-מיל

76 **Am** **Em** **B7** **Em**

 דו-ת - הו-ל קו-פי-יס לא רים - א איך איך נות-ט-בק-ש נות-קט על לו-פי-א-ו

80 **Am**

 תה